

Amen (1932)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Аміль

Закінчений концерт,
лиш відгомін — омана.
Кінець усього — смерть,
таємна і незнана.

І радісне й сумне
минає, мов примара.
Вже Бог кладе мене,
мов скрипку, до футляра.

Закінчений вже спів,
уже струна не грає.
Несказане цих слів
хай серце доспіває.

Щоб серце доспівало,
його ти переміль.
До щастя треба мало:
гармонії.
Аміль.

24 березня 1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/amin